

קוריאה

תקווה חדשה לניס-איר

כשהתעורר טוראי ראשון ניס-איר מסין העמית לאחר שנמצא מצא עצמו בתוך חדר-חולים שלא היה מוכר לו. הסדרים לא היו אלה של צבאו שלו. לאחר שיחה קצרה עם האחיות נתברר לו כי הוא נמצא באי קוג'יה, במחנה שבויים.

החיים במחנה יכולים היו להיות נוחים מאד לאחר חדשי הקרבות בעיצומו של חורף. אולם כמה קומוניסטים-נלהבים שגפו לו שבבי, לא נתנו לניס-איר אפשרויות לנוח. הם ארגנו את חיי מחנה השבויים ביד-ברזל, קבעו חוקים ומשמעת צבאית ללא סיג. לי מעשה לא היו החיילים האמריקאים שליטי המחנה הממשיים, כי אם מנהיגי הקומוניסטים. הרברים הגיעו לידי כך שהאמריקאים חששו להכנס למחנה, אלא בקבוצה גדולה, מזוינת כהלכה.

היחסים בין שלטונות המחנה והשבויים הלכו ונתחדדו מיום ליום. לפתע מצא עצמו ניס-איר במרכז של מרידה חמורה. וישבו יים, שלא הסתפקו בנייהול החיים הפנימיים של המחנה, פתחו בקרבות, שנמשכו 30 יום, במגמה להשתלט למעשה על המחנה כולו.

מטאמטא חדש. כתוצאה משערוריה ש' טרצה בארצות-הברית, הודח מפקד המחנות, הורד בדרגה ובמקומו נתמנה גנרל בוסנר, איש ברזל שניהל את המחנות ביד חזקה. ניס-איר לא ידע כמובן על מה שהתרחש, אולם גם הוא הרגיש במסטר החדש של המחנות. הוא לא ידע שבינתיים נפתחו, ב' ביקתה בפמנג'ון, שיחות לשביתת נשק ב' קוריאה. השיחות הגיעו מפעם לפעם לנקודת קפאון, אולם כל המכשולים הסרוו ב' לשיבת נשק. איש לא ידע מה מספרם ה' זה אחר זה. רק מכשול אחד עמד בדרך לשיבת נשק. איש לא ידע מה מספרם ה' ממשי של השבויים הצפון-קוריאנים וה' שניים שבידי כוחות האו"ם. האמריקאים טענו שרבים מהם לא רצו להיות מוחזרים לפעם, ביכרו להישאר בידי האמריקאים או להתישב בדרום קוריאה.

יום אחד הופיעו קצינים אמריקאים. בריט' טיים ואחרים, העירו את ניס-איר, שאלו לפר' סיו האישיים והתעניינו מאד בתכונותיו ה' אישיות. השאלה העיקרית שהציגו לפניו היתה: האם רצונך לחזור לצבאך ולמולדתך בקרוב?

ניס-איר הרהר בדבר, נזכר בצרות מסוי' מות שעברו עליו בכפרו בסין, קיבל את ה' עיקרון של "משנה מקום משנה מול", ביקש לא להחזירו למקומו. לא ידע ניס-איר כי הוא, ועוד אלפים כמותו, יהיו נושא ל' מאבק חמור בחזרו ועתה שביתת הנשק, יגרמו, בעקפיין, להמשכתה של מלחמת קר' יריאה.

הנציגים הסינים והצפון-קוריאנים באוהלי סמנוג'ון טענו שאין זה עסקם של האמרי' קאים לאן רוצים השבויים ללכה, טענו גם שהמפקד היה בלתי הוגן, אינו משקף את המציאות הממשית.

המוסר מעזר לכל. האמריקאים הבינו כי זו בעיה מסרית ממדרגה ראשונה. לא יתכן להציל את חייהם של כמה אלפי אמרי' קאים על חשבון החורטם, בניגוד לרצונם, של שבויים, לעמם. ברור היה כי שמות ה' שבויים ססרבו לחזור היו ידועים למנהיגים הקומוניסטים במחנות. ואילו היו השבויים האלה מוחזרים למולדתם, היו בודאי זוכים שם ל'סיטול' יסודי ביותר.

התקחת שתלה ניס-איר בשאלות שנשאל על ידי הקצינים נתברר, הוא לא שוחרר, אף לא הוחזר למולדתו. הצער ותנאי המחנה וחדשי הקרבות שלפני כן, גרמו לו שחפת קלה, הוא הוכנס לבית החולים של המחנה.

בשבוע שעבר עברה כסערה בכתיב בית החולים השמועה כי חלק מן השבויים, הפצו עים והחולים, יוחלפו בעתיד הקרוב. לי ניס-איר כבר לא היה איכפת לאן ישלחוהו, העיקר שישוחרר.

על שחרורו הקרוב יצטרך ניס-איר להודות לגיאורגי מלנקוב, שליטה החדש של ברית המועצות, שפקד על נציגיו בקוריאה לה' ערב אצל כוחות סין וצפון קוריאה, לפתור אחת ולתמיד בעיה זו. הצעד הראשון ל' פתרון הבעיה: חילופי שבויים פצועים וח' לים בהתאם לאמנת גינבה, שלפתע נזכרו כולם, כולל הרוסים, בקיומה.

בוקר אחד, בשעת הביקור הרשמי של ה' רופאים, נגשה אל מיטתו של ניס-איר שוב חבורת קצינים בינאומית. הם בררו עם ה' רופאים את מצבו, קבעו כי אפשר לטלטלו. ניס-איר, למוד נסיון מר, לא האמין כי יצא מכל זה משהו גם הפעם. אולם בינתיים נשתנו יחסי הכוחות בעולם ויתכן מאד

תפקיד חשוב לקרחת

מאחורי הקלעים של במת האופירה "מל' כותית בברלין, שררה אוירה קרחנית ש' לפני הופעת בכורה — בעוד זמן קצר עמד לעלות המסך על הבלט החדש של פרידריך וילקנס, דון מורטה. דאגה מיוחדת עזרה בלב המנהל, הרקדן הראשי, הרלד קרויצברג הצעיר: הקרחת, שנדרשה לדמות אותה עמד לגלם. לשוא ניסה המאפר להתאים קרחת לגלגלתו של הרקדן — הן לא עלו יפה.

המנהל העיף בפעם המאה ואחת מבט מוד' אג בשעונו, כשקרויצברג הופיע בחורר פניו מחייכות ועל ראשו מתנוססת קרחת מפוארת. המנהל לא הרבה לחקור היכן הושג קלט זה, וזו את הרקדן ללבוש את לבוש ה' מחול שלו. אולם אחת מנערות הלהקה קרבה להרלו, מששה בוהירות סקרנית את הראש המבריק. היא נרתעה בזעקת חרדה: ה' קרחת היתה אמיתית ביותר.

רקדנית מריה פויטלובה +שני גברים ואשה

מחול, נצחה. הוא הפך לתלמידה של מארי וייגמן, התגלה שם על ידי רבן הבלט מקס טרפיט שהעלהו לראשונה על במת ההר' פעוזה.

הרלד קרויצברג הפך לרקדן עצמאי, החל בסיוורם של הופעות יחיד. להן חיבר ב' עצמו את המחולות, הנוצתם, תלבושותיהם בית המוסיקה של הריקודים ופסנתרן מלחה. אמן המחול מתייצב לפעמים גם כיום, אחרי ערב הופעה, לפני המראה שבחור' האיפור, מצטחק בשאלה: "קרויצברג הצעיר אתה עדיין מוויף?"

סיפוק פסיכולוגי

המדרוך שחתם על תעודת סיים מוסמן על שם מריה סויטלובה, לא העלה כלל על דעתו שנגערה היפיסיה והצעירה (16), ש' הצטיינה במבחן הטיסה שלה, מטיבה לא רק לשלוט במנגנון האווירי, אלא גם לחולל ברגליה. מריה הטמינה את התעודה בארנק, מהרה לבנין האופירה שבפריס. מקום בו השתתפה בהופעות הבאלט בראשותו של סרג' ליפאר.

מריה סויטלובה, שהתמסרה לבאלט מגיל תשע, המשיכה לעלות בסולם ההצלחה, דרך לחקת הבאלט הרוסי מטונטה קרלו עד ל' דרגת פרימה-בלרינה בבאלט המטרופוליטן אופירה בניו יורק.

עמדה נכבדה זו לא סיפקה את מרצה ה' תוסס של הרקדנית, שהחליטה ליצור לעצמה להקה קטנה, עמה תופיע ותסייר מחוץ ל' מסגרת הקבועה של באלט האופירה. שני הגברים והאשה שצורפו והיה את הקבוצה נתגלו בהרכב מענין ביותר:

גראנט מוראדוק, רקדן ויוצר מחולות, יליד רוסייה, המשמש, לאחר שהשתתף ב' להקות מפורסמות של פריס ומונטה-קרלו, רקדן ראשי בבאלט האופירה של ניו-יורק. טרייה לה-טנגה, בת ספרד, המצטיינת, לבד ממחול הקלאסי, בעיקר בניקוש הקסטיניטות ובמיקצבי הפלמנקו המסורתי, של ארץ מר' לדתה.

תיאודור הייג, שהרבה לאחד את גנינת ה' סנטר עם קרינות רדיו, מציג לעתים מעל גלי האתר להקל המאזינים אישיות מפור' סמת ומבצע מיד לאחר זאת, קונצרט לכבוד אותו אדם.

לאחר סיור בארצות הברית, החליטה ה' להקה לבקר בישראל. מריה סויטלובה ש' מלכד המחול המקצועי, אהבת להקוים זמן לחובבניות שלה, הביעה תקווה כי תוכל לסוס מעט בארץ, לסיור, הוסיפה: "לחובבניות ה' שניה שלי — פסיכולוגיה — אינני דואגת. בעלי פרוטסור למקצוע זה באוניברסיטת קולומביה."

אחלה צרפתית

כאשר פוקדת, מדי חורף בחורף, מחלת השפעת את טאריס, הנפגעים הראשונים הם בחי השעשועים המפורסמים, בהם מופי' עות רקדניות ונערות מקהלה לבושות ב' תלבושת הקצרה, הצרה והשקופה ביותר — אם בכלל לבושות.

השנה נפגעה בצרפת שפעת קשה במיוחד, כאשר הגיע האביב, חישבו בעלי עסקי ה' שעשועים ומצאו כי הפסדיהם עלו למליו' יום רבים של פרנקים, גרמו לסגירתם של לפחות שני מועדוני לילה מפורסמים, בהם כל רקדנית שניה נפגעה ברוח פרצים בעת שלא היתה מוגנת בפניה.

העיר שבעוין השעשועים האמריקאי וור' אייט: זו הפעם הראשונה בשנים רבות ש' הצרפתים אינם מאשימים בשפעת עצמה זרה. בשנים קודמות נקראה המגפה "שפעת אנגלית", "ספרדית", "גרמנית". הפעם היתה זו מחלה צרפתית טהורה.

שניס-איר יזכה בחרות אישית כתוצאה מ' גיסטה גוליתית של תמרוני שלום.

בריטניה

הנשים בארון

400 שוטרים מוזיינים, מכוניות אלחוט לעשרות, הקיפו את רובע סאטני שב'לונדון. הסקוטלנד יארד ערך מצוד רב ממדים, חי' פש פושע מיני מוכן, שנאשם בזה שפיתה לפחות שש נשים לבוא אל דירתו, שם חגק אותן וקברן בקירות הבית.

שבועות קודם לכן פורסמה בכל רחבי לונדון תמונתו של הפושע שהרכיב משק' פי קרן. בוקר אחד הביעה מלצרית לתחנת משטרה, הודיעה שזה עתה ביקר אדם, ש' נראה דומה לתמונת הרוצח, בבית הקפה בו עבדה.

הסריקה, שהוחל בה מיד, העלתה תוצאות: גבר יגע, בן 55, בלתי מגולח, מרושל בהי' לוכו, אך בעל פרצוף נעים, שלא הסריחה עצמו אפילו להסיר את משקפי הקרן שהיו מוכרות לכל תושבי לונדון. הוא זיהה עצמו מיד בשם ג'ון כריסטי, הודה, תוך עיפוה, באשמה שיוחס לו.

אחת האשמות: רצח אם וכתה בשנת 1949. בעלה של הנרצחת, סימוני איכאנס, הוצא אז להורג לאחר שהואשם ברצח. ה' איש שמסר את העדות העיקרית נגד אי' באנס: ג'ון כריסטי.

ומהייתה

קרנתי

